

Iarnă în doi

Bogdan M. Drăguș

Ești iarna care vine,
Sunt toamna care-a fost.
Iubito, lângă tine,
Îmi caut adăpost.

În serile cețoase,
Mă-nduioșezi cu nurii,
Cu părul de mătase
Și cu dulceața gurii

Cu glasul ca de ingeri,
Cel de iubire plin,
Cu lacrimi mari, din plângeri,
Cu șoaptă și suspin.

Cu sâni dulci ca mierea
Și tari, precum o marnă,
Tu ai să-mi fii puterea,
Pe veci, întreaga iarnă.

Și mai târziu, în noapte,
Când vor porni colindul,
Să te iubesc cu șoapte,
Să mă iubești cu gândul.

O sanie pe stradă
Apune iar în zare.
Noi așteptăm să cadă,
Sărutul, ca ninsoare.

Răsare iarăși luna
Pe umerii tăi goi.
Să fim, întotdeauna,
Iubito, amândoi.

Borșa, 26.11.2020